

IK SPRAK MET JASPER BLONK

Jasper is de rechterhand van onze penningmeester Bob Oosthuizen. Hij zit op onze avonden met z'n ... boven op 's Posthoorns schatkist. Als een terrier incasseert hij de gelden voor gekochte kavels. Iedere munt wordt 3x gekeerd om op echtheid en gewicht beoordeeld te worden. Is het gek dat hij penningmeesterassistent is!

Jasper is een geboren Amsterdammer en weet bijna net zo veel van Amsterdam als Henk Smit. Dat kan niet zult u zeggen, doch het is toch waar.

Als jongetje kon je hem tegenkomen op de postzegelmarkt aan de Nieuwezijds Voorburgwal, niet te verwarren met de Oudezijds, daar had hij niets te zoeken.

Hij kocht van zijn zuur verdiende centjes bij handelaar Jo Rijksman, vlak voor de Van Woustraat, de supplementen voor zijn albums. En wie stond er regelmatig in de rij voor het filatelistenloket, berucht in Amsterdam, in het schitterende postkantoor aan de Nieuwe Zijds, gelukkig bewaard gebleven, u begrijpt het al, dat jochie uit de Riouwstraat voor dat ene zegeltje. Wat is er nu nog van over. Het is pure nostalgia geworden.

En ondanks dat kon er tegenover de Cineac in de Reguliersbreestraat nog een lekker ijsje vanaf ook. Tenslotte, de wereld bestond toen ook al niet uit postzegels alleen.

Ook voor hem kwam de diensttijd. Ondanks alles toch nog wel een leuke tijd bij de ATAF, de Allied Technical Airforce bij Monchen Gladbach.

En waar had hij nog meer tijd voor? Voor sport: voetballen, vierdaagse wandelen, autoraces en... schaatsen. Zag je hem eerst op Francorchamps en op de Nurnburgring, kort daarna zag je hem op de pas geopende Jaap Edenbaan. Hij was daar van het begin in 1961 af aan op de baan te vinden. Tenminste als hij niet de bocht uitvloog!

In 1985, 1986, 1996 en 1997 reed hij de Elfstedentocht (op eigen houtje). Bartlehiem is voor hem een plek voor de eeuwigheid, om er altijd weer terug te willen komen, en gaan!

En dan de Blonkervaart, die finish. Hij sprak niet over blaren op zijn voeten. Het grote lijden werd min of meer verzwegen, nee het ging vooral over de geweldige smaak van warme koffie in Dokkum en zo.

Als we straks weer een Elfstedentocht hebben, let u dan op startnummer 4111.

Jasper kwam via Jan Emmerig van de Historische Vereniging Krommenie in aanraking met de Posthoorn, een verbond voor de eeuwigheid.

Eigenlijk spaart Jasper Nederland en OG, maar de grote lol is daar wel deels van af. Thema's als ontdekkingsreizen en admiraals op zegels dat is wat er om de hoek kwam kijken, en zo houdt hij er aardigheid in.

Daarnaast heeft hij nog vele andere interessegebieden. Net als bij Nico van Yperen heeft hij thuis ook een vrouw met vele interesses: keramiek en schilderen. Kortom ook hier is het huis te klein.

Maar uw verslaggever vernam of the record dat hij van plan is (binnenkort) de zolder op te ruimen. Eerst zien, dan geloven, zeggen we altijd. Niet dan! Wat bijzonder is dient hier nog vermeld te worden, dat een dochter in Mineapolis woont en een zoon werkt in Hongarije en woont aan de Adriatische Zee in Italië. Wie doet dat Jasper na! Het zou kunnen zijn dat hij dus ook Italië, Hongarije en de VS verzamelt. Je weet maar nooit met die uitwonende kinderen!

U zult begrijpen dat bijgaande foto, scherp dankzij een gigantisch snelle sluitertijd, is genomen van een van de 200 kilometertochten op de Oostenrijkse Weissensee. Zijn recordtijd was 200 km in 9 uur en 15 minuten. Er zijn filatelisten die er langer over doen. Maar weet u veel wat onze voorzitter steeds in Oostenrijk uitprobeert!

Teake Jansonius

